

20

— Brussels Philharmonic —

21

FALL/WINTER

MOZART!

JUN MÄRKL, DIR.
BRUSSELS PHILHARMONIC
JULIEN LIBEER, PIANO

11.12.2020

[Nederlands: pagina 2](#)

[Français : page 12](#)

[English: page 21](#)

[Musici / Musiciens : pagina / page 28](#)

livestream in samenwerking met / en collaboration avec Evil Penguin TV

met de steun van de Belgische Tax Shelter / avec le soutien du Tax Shelter belge

WELKOM

Wonderkind, ambachtsman, vulgaire grapjas, workaholic, podiumbeest, inspirator: meet mr. Mozart!

In het Wenen van 1786 pende Mozart vlotjes een symfonie (De Praagse), een opera (Le Nozze di Figaro) en drie pianoconcerti (waaronder nr. 23) neer. Werken die eeuwen later nog steeds inspireren: zo schreef Toshio Hosokawa in 2006 *Lotus Under the Moonlight* als hommage aan Mozart en zijn Pianoconcerto nr. 23.

En hij is niet de enige fan! Het pianoconcerto is dan ook een heerlijk stuk muziek: een sprankelende dialoog tussen piano en orkest, vol frisheid en melancholie, en een swingende finale. De status van publiekslieveling is terecht verdiend.

ARTIESTEN & PROGRAMMA

Brussels Philharmonic · Jun Märkl, dirigent · Julien Libeer, piano

Toshio Hosokawa *Lotus Under the Moonlight 'Hommage à Mozart' (2006)*

Wolfgang Amadeus Mozart *Pianoconcert nr. 23 in A, KV 488*

I. Allegro

II. Adagio

III. Allegro Assai

Wolfgang Amadeus Mozart *Le nozze di Figaro: Overture, KV 492*

ONTDEK MEER

Wolfgang App [download in de App Store](#) / [download in Google Play](#)

Tijdens deze livestream mag je je smartphone bij de hand houden: terwijl het orkest speelt vertelt de Wolfgang app wat je - precies op dat moment - hoort in de muziek. Zo krijg je extra uitleg, weetjes, en tips om nog meer van de muziek te genieten!

MEER BRUSSELS PHILHARMONIC LIVESTREAMS

Vanaf seizoen 2020-2021 biedt Brussels Philharmonic in samenwerking met [Evil Penguin TV](#) alle concerten in Brussel aan als livestream.

zaterdag 19 december 2020 - BRAHMS 1

Brussels Philharmonic onder leiding van Stéphane Denève
muziek van Ludwig van Beethoven & Johannes Brahms

vrijdag 8 januari 2021 - HAPPY 2021!

Brussels Philharmonic & Mercedes Arcuri (sopraan) onder leiding van Valentina Peleggi
muziek van Gioacchino Rossini, Jacques Offenbach & Johann Strauss Jr.

donderdag 21 januari 2021 - IGOR & SERGEI

Brussels Philharmonic onder leiding van Stéphane Denève
muziek van Igor Stravinsky & Sergei Prokofiev

vrijdag 29 januari 2021 - W.A. MOZART

Brussels Philharmonic & Ilse Eerens (sopraan) onder leiding van Kazushi Ono
muziek van Wolfgang Amadeus Mozart

TOELICHTING

1786 was een productief jaar voor Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791). Zijn carrière bevond zich op een hoogtepunt, en hij pende dat jaar vlotjes een symfonie (De Praagse), een opera (Le Nozze di Figaro) en drie pianoconcerti (waaronder nr. 23) neer. Met Le Nozze di Figaro won hij het publiek helemaal voor zich: de combinatie van humor, psychologische karakterisering en verfijnde muziek maakte de opera tot een instant succes. Ook zijn Pianoconcerto nr. 23 groeide uit tot een publiekslieveling, dankzij een bitterzoet tweede deel, de zachte tonen van klarinetten en een evenwichtige orkestratie. Ook de Japanse componist Toshio Hosokawa (1955) is er weg van. Als hommage aan Mozart componeerde hij in 2006 het pianoconcerto Lotus under the Moonlight, waarin hij dat fameuze tweede deel als thema integreerde.

Een introvert pianoconcerto

Het pianoconcerto was één van de genres waar Mozart in uitblonk - zowel in het aantal composities als in de kwaliteit ervan. De basis voor het genre werd rond 1730 gelegd door Johann Sebastian Bach, en verder gezet door diens zonen Carl Philipp Emmanuel en Johann Christian. Mozart pikte hierop in, en modelleerde bestaande en nieuwe vormprincipes tot een dramatisch genre waarin virtuositeit en aandacht voor esthetiek elkaar in evenwicht houden. En terwijl de familie Bach nog voor het klavecimbel componeerde, had Mozart het geluk een nieuw instrument voorhanden te hebben: de pianoforte, die dankzij zijn hamermechanisme in staat was tot dynamische nuances.

Mozarts zette zijn allereerste stappen in het concerto-genre met bewerkingen van klaviersonates van C.P.E. Bach en tijdgenoten voor klavier en orkest. Zijn eerste échte klavierconcerti dateren van de periode na 1773, toen hij zich in Salzburg had gevestigd. Deze composities waren voornamelijk bestemd voor eigen gebruik tijdens concerttours door Duitsland, om zijn talent als componist én solist tentoon te spreiden. In 1781 ruilde Mozart Salzburg voor Wenen, en om zich van een inkomen te verzekeren, organiseerde hij er zo'n twee keer per jaar intekenconcerten in het keizerlijk theater. Op het programma stonden eigen gecomponeerde pianoconcerti, waarvan hij sommige achteraf in een arrangement voor kamerbezetting te koop aanbood. Hij componeerde in die periode een reeks van 17 pianoconcerti, die hun hoogtepunt kenden in 1786. Nadien richtte Mozart zich vooral op zijn grootste passie: het muziektheater.

Mozart voltooide zijn Pianoconcerto nr. 23, K 488 in la groot op 2 maart 1786. Het is één van zijn meer gevoelige werken, en de introverte sfeer vormt een groot contrast met de tragikomische opera *Le Nozze di Figaro*, waar hij op dat moment de laatste hand aan legde. Dat uit zich vooral in het aangrijpende tweede deel, een Adagio in fa kruis klein. Die toonaard gebruikte Mozart in zijn volledige oeuvre enkel in dit stuk. Ook opmerkelijk is de instrumentatie van het pianoconcerto: Mozart verving de hobo's door twee klarinetten, en liet trompetten en pauken achterwege. De typische klankkleur van de klarinet zorgt voor een intieme, melancholische toon. In een brief aan prins Josef von Fürstenberg liet de componist nog weten dat de partij ook door een viool en altviool gespeeld kon worden, mocht de prins niet over klarinetten beschikken.

Wervelende scènes

Enkele maanden na de première van Mozarts Pianoconcert nr. 23 ging ook zijn opera *Le Nozze di Figaro* in première. Deze opera buffa was de eerste in een reeks van drie succesvolle samenwerkingen met librettist Lorenzo da Ponte. Het verhaal is gebaseerd op een toneelstuk van Pierre Beaumarchais dat aanvankelijk verboden werd in Wenen omwille van de provocerende toon en het in vraag stellen van de gevestigde orde. Maar Mozarts librettist Da Ponte wist de autoriteiten ervan te overtuigen dat hij de politieke ondertoon uit het toneelstuk had verwijderd, en de opera werd goedgekeurd.

Anders dan in de meeste ouvertures, worden in het openingsdeel van *Le Nozze di Figaro* geen thema's uit de opera voorgesteld. De levendige ouverture zet wel meteen de toon voor de intriges, de passionele liefdesperikelen en hectische taferelen die zullen volgen. De ouverture begint met levendig gemurmur, als geroddel van toehoorders, dat aanzwelt tot een energiek thema. De muziek loopt aan een waanzinnig tempo verder, zonder enige rust – aanvankelijk had Mozart een langzame middendeel met een solo voor hobo voorzien, maar dat schrapte hij later. Op 1 mei 1786 zette Mozart aan het klavier de wervelende openingstonen van *Le Nozze di Figaro* in voor de première in het Weense Burghtheater. De opera was een instant succes en is tot op vandaag één van de meeste uitgevoerde muziektheaterwerken ter wereld.

Hommage aan Mozart

Toshio Hosokawa is één van Japans hedendaagse toonaangevende componisten. Hij studeerde aanvankelijk compositie in Japan bij Isang Yun, om daarna in Berlijn bij Klaus Huber en Brian Ferneyhough in de leer te gaan. De westerse avant-gardestijl vond ingang in zijn vroege werken, maar door de jaren heen sijpelden ook oosterse invloeden door in

zijn composities. Hosokawa zoekt de grenzen tussen beide culturen bewust op, zoals blijkt uit zijn combinaties van traditionele Japanse en Europese instrumenten.

In 2006 vroeg de Norddeutscher Rundfunk Hosokawa om, ter ere van het Mozartjaar, een pianoconcerto van Mozart uit te kiezen, en voor diezelfde bezetting een concerto te componeren. Hij koos Mozarts Pianoconcert nr.23, K. 488 in la groot: "Al sinds mijn kindertijd behoort dat pianoconcerto tot mijn favorieten van de Europese muziek. Toen ik dit concerto componeerde, stelde ik me een lotusbloem voor die nog in de knop zat, op een rustige, maanverlichte nacht, op het moment van de bloei. Het is een nederige uitdrukking van mijn bewondering voor de muziek van Mozart (en voor de westerse muziek)."

Hosokawa vertrekt bij het componeren altijd van een centraal beeld. Vaak is dat een bloem, enerzijds uit eerbetoon aan zijn grootvader, die meester was in 'ikebana', de Japanse bloemschikkunst. Anderzijds verwijst hij met dat thema ook naar het traditionele Japanse theater, waar de beste acteur aanzien wordt als een 'bloem'. Hosokawa's bewondering voor Mozarts talent blijkt uit het gebruik van de lotus als symbool: in het boeddhisme is de lotus namelijk de bloem met de hoogste status. In Lotus under the Moonlight speelt de piano de rol van de lotusbloem, terwijl het orkest staat voor wat de plant omringt – het water, de kosmos, de natuur. Het openbloeien van die lotusbloem – of in dit geval van de solist – ziet Hosokawa als een metafoor voor de spirituele groei van elk wezen.

Toelichting door Aurélie Walschaert

JUN MÄRKL, DIRIGENT

Jun Märkl bouwde als dirigent een stevige reputatie op in het Duitse symfonische en operarepertoire en de Franse impressionisten. Geboren in München als zoon van een Duitse violist en Japanse moeder, studeerde Märkl viool, piano en directie aan de Musikhochschule in Hannover, en vervolgens directie bij Sergiu Celibidache in München en Gustav Meier in Michigan. In 1986 won hij de directie-wedstrijd van de Deutsche Musikrat en een jaar later een studiebeurs van het Boston Symphony Orchestra om in Tanglewood te studeren bij Leonard Bernstein en Seiji Ozawa.

Märkl leidde het Mannheim Nationaltheater (1994-2000), Orchestre National de Lyon (2005-2011), MDR Sinfonieorchester Leipzig (2007-2012) en Orquesta Sinfónica de Euskadi (2014-2017). Als gastdirigent stond hij aan het hoofd van vele gerenommeerde orkesten, waaronder het Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Münchner Philharmoniker, Hamburg Philharmoniker, Oslo Philharmonic, de orkesten van Cleveland, Boston, Chicago, Philadelphia, Montreal en Melbourne, NHK Symphony Orchestra Tokyo, Tonhalle Orchester Zürich en Orchestre de Paris.

Zijn discografie omvat meer dan 50 cd's, waaronder de integrale symfonieën van Schumann met het NHK Symphony Orchestra, Mendelssohn en Wagner met het MDR Sinfonieorchester, en Ravel en Messiaen met Lyon. Zijn Debussy cyclus van negen cd's leverde hem in 2012 de titel van Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres van het Franse Ministerie van Cultuur op. In 2019 bracht Märkl twee albums uit op Naxos: opera-ouvertures van Albert Lortzing met het Malmö Opera Orchestra en Ascanio van Saint-Saëns met het Malmö Symphony Orchestra.

Märkl's vader was een vooraanstaand concertmeester en zijn moeder een solopianist. Jun Märkl studeerde aan de Musikhochschule in Hannover, bij Sergiu Celibidache in München en Gustav Meier in Michigan. In 1986 won hij de dirigentenwedstrijd van de Deutsche Musikrat en een jaar later won hij een beurs van het Boston Symphony Orchestra om te studeren aan Tanglewood bij Leonard Bernstein en Seiji Ozawa.

www.junmarkl.com

JULIEN LIBEER, PIANO

De vroegste muzikale herinnering van de Brusselse pianist Julien Libeer (°1987) is de beroemde documentaire over de opname van *West Side Story* door Leonard Bernstein. Na er op zesjarige leeftijd mee te hebben gestart, werd de piano al vlug zijn trouwe metgezel in het uitdrukken van zijn liefde voor muziek die gaat van opera, orkest of kamermuziek tot repertoires voor piano zelf.

Julien heeft opgetreden op het Paleis voor Schone Kunsten en Flagey (Brussel), het Théâtre de la Ville (Parijs), Barbican Hall (London), het Auditorio Nacional (Madrid), het Palau de la Musica (Barcelona), de Elbphilharmonie (Hamburg), en het Concertgebouw in Amsterdam. Daarnaast hebben verscheidene tours hem o.a. gebracht tot in Japan (Tokyo, Sumida Tryphony Hall) en Libanon (Beirut Chants Festival). Hij heeft het podium gedeeld met de Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Brussels Philharmonic, het Nationale Belgische Orkest, het Antwerp Symphony Orchestra, de Sinfonia Varsovia en New Japan Philharmonic; geleid door dirigenten zoals Trevor Pinnock, Michel Tabachnik, Augustin Dumay, Hervé Niquet, Joshua Weilerstein, Enrique Mazzola en Christopher Warren-Green. Als talentvolle kamermusicus werkt hij geregeld samen met Augustin Dumay, Camille Thomas, Frank Braley, Maria Joao Pires en Lorenzo Gatto.

Verdere recente hoogtepunten zijn de release van Juliens tweede album voor Beethoven Violin Sonatas met Lorenzo Gatto (Alpha Classics), als gevolg van het grote succes van de eerste release, die de Diapason d'or de l'année 2016 heeft gewonnen, en zijn concerto debuutalbum waarop Lipatti's Concertino voor piano en orkest en Mozarts Piano Concerto nr. 27 in Bes majeur, KV 595 te horen zijn (Evil Penguin Records/ Les métamorphoses Orchestra/ Raphaël Faye, dirigent). Ten slotte nam hij in 2017 de Echo Klassik Award in ontvangst voor zijn album met celliste Camille Thomas.

Gedurende vijf jaar was de Frans-Poolse pedagoog Jean Fassina de geduldige, wijze maar veeleisende leermeester die elke ambitieuze jonge musicus wel zou moeten kunnen ontmoeten. Op deze ervaring volgde evenwel een intensieve samenwerking met Maria João Pires bij het Queen Elisabeth Music Chapel, wiens advies en steun een sterke invloed hebben gehad op Juliens visies de laatste jaren. Julien studeerde ook bij Daniel

Blumenthal (Koninklijk Conservatorium Brussel), en is als artiest geassocieerd met de Queen Elisabeth Music Chapel, waar hij zich samen met de leden van het Artemis Kwartet heeft gespecialiseerd in kamermuziek.

Buiten optreden, is Julien ook gedreven door projecten die uitgaan van het idee dat muziek, naast haar esthetische waarde, ook voor verandering kan zorgen voor al wie ernaar luistert. Tussen deze projecten door was Julien ook gastheer op een Belgische televisieserie, die draaide rond muzikale verhaalvertelling. Hij organiseert ook de Salon Libeer reeks van concerten in het Concertgebouw van Brugge, waarin hij steeds een mede musicus en een spreker (bv. een filosoof, geschiedkundige of auteur) vergezelt. Ook verzorgt hij de 'Glass Bead Game Talks' op zijn eigen Youtubekanaal, een reeks van discussies die de recente evoluties in de klassieke muziekwereld verkent en hoe deze te beschouwen. Als artistiek directeur van het 'Singing Molenbeek' project begeleidt hij tevens de repetities van koren van hoog niveau in de lagere scholen van deze Brusselse wijk. Het is Juliens hoop dat de kennismaking met muziek, inclusief al haar vereisten en beloningen, de kinderen zowel persoonlijk als sociaal kan helpen.

www.julienlibeer.net

BRUSSELS PHILHARMONIC

Brussels Philharmonic werd in 1935 opgericht door de Belgische openbare omroep (NIR), en werkte vanaf zijn ontstaan samen met internationale topdirigenten en -solisten. Het orkest was en is bekend als pionier in het uitvoeren van muziek van de eigen tijd – een reputatie die wereldvermaarde componisten als Bartók, Stravinsky en Messiaen naar Brussel haalde. Ook vandaag de dag zet Brussels Philharmonic die traditie verder, en neemt het in bijna elk concertprogramma een werk van de 21ste eeuw op. Het orkest repeteert en concerteert in de historische thuishaven Flagey in Brussel, hart van Europa, dat meteen de ideale uitvalbasis is voor concerten in Vlaanderen en de rest van de wereld.

De Franse topdirigent Stéphane Denève is muzikdirecteur van Brussels Philharmonic. Zijn passie voor muziek uit de 21ste eeuw en persoonlijke missie om een dialoog te creëren tussen het repertoire van vroeger en dat van de toekomst sluit helemaal aan op het DNA van het orkest. En dat vertaalt zich niet alleen in de concertprogramma's en opnames, maar ook in het CffOR-platform (Centre for Future Orchestral Repertoire). Deze online database verzamelt sleutel informatie rond symfonische composities vanaf 2000, en voedt zo een brede wereldwijde dialoog rond het repertoire van de toekomst.

Op internationaal vlak heeft Brussels Philharmonic steeds een eigen plaats gehad, met vanaf de beginjaren uitnodigingen voor de belangrijkste festivals en concertzalen in Europa. Zo speelt het orkest in onder meer Philharmonie de Paris, Musikverein (Wenen), Grosses Festspielhaus (Salzburg), Usher Hall (Edinburgh) en Cadogan Hall (Londen). De internationale vertegenwoordiging door IMG Touring brengt het orkest naar nieuwe podia, zowel binnen als buiten Europa (Japan in 2017, Noord-Amerika in 2019). In maart 2019 stond Brussels Philharmonic voor het eerst in Carnegie Hall in New York.

Een andere specialisatie waarmee Brussels Philharmonic een internationale reputatie opbouwde, is het opnemen van soundtracks bij series, games en films, waaronder de Oscar-winnende muziek voor 'The Artist' (muziek van Ludovic Bourque). In eigen land is het orkest vaste partner van Film Fest Gent en MotorMusic, en zijn er jaarlijks concerten met iconische films (zowel blockbusters met bekroonde scores als zwart-wit klassiekers met een nieuwe soundtrack).

Intussen bewees het orkest ook op andere vlakken een pionier te zijn. Naast de vooruitstrevende initiatieven die lopen, waaronder de Tax Shelter, een stichting voor de aankoop van strijkinstrumenten en een partnerschap met Brussels Airlines, schrijft het orkest innovatie bewust in op alle vlakken en niveaus van de werking. Zo dragen de heren van het orkest het Symphonic Sporting Jacket, op maat ontwikkeld door het Belgische Café Costume met technische innovaties op vlak van stof en snit, en werd intendant Gunther Broucke uitgeroepen tot Overheidsmanager van het jaar 2016.

De uiteenlopende cd-reeksen van Brussels Philharmonic (Deutsche Grammophon, Palazzetto Bru Zane, Warner/Erato Classics, Film Fest Gent, Brussels Philharmonic Recordings) krijgen internationale bijval, met onder meer een ECHO Klassik, Ceciliaprijs, Choc de Classica de l'année en Diapason d'Or de l'année. Bij Deutsche Grammophon en met Stéphane Denève kwamen intussen 4 cd's uit: een cd rond Prokofiev, twee cd's gewijd aan het 21ste-eeuws repertoire van Guillaume Connesson (waaronder de meest recente dubbel-cd Lost Horizon met solisten Renaud Capuçon en Timothy McAllister) en een album met onder meer het celloconcerto van Fazil Say met soliste Camille Thomas.

Brussels Philharmonic is een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

www.brusselsphilharmonic.be

BIENVENU

Vienne, 1786. Mozart compose autant d'œuvres qui continuent d'inspirer des siècles plus tard : en 2006, Toshio Hosokawa compose en effet *Lotus Under the Moonlight* en hommage à Mozart et son Concerto pour piano no 23.

Et il est loin d'en être le seul fan ! Il faut dire que ce concerto pour piano est un pur délice musical, un pétillant dialogue entre le piano et l'orchestre, un bain de fraîcheur et de mélancolie, le tout clôturé par un finale entraînant. Il mérite amplement l'amour que lui porte le public.

ARTISTES & PROGRAMME

Brussels Philharmonic · Jun Märkl, chef d'orchestre · Julien Libeer, piano

Toshio Hosokawa *Lotus Under the Moonlight 'Hommage à Mozart' (2006)*

Wolfgang Amadeus Mozart *Concerto pour piano n° 23 en la majeur, KV 488*

I. Allegro

II. Adagio

III. Allegro Assai

Wolfgang Amadeus Mozart *Le nozze di Figaro : Overture, KV 492*

DÉCOUVRIR PLUS

Wolfgang App [télécharger dans l'App Store](#) / [télécharger dans Google Play](#)

Saviez-vous que vous pouvez garder votre smartphone à portée de main pendant les streamings en direct du Brussels Philharmonic ? Wolfgang est une application via laquelle le spectateur reçoit des informations en temps réel sur son smartphone, pendant le concert. Avec Wolfgang, les petits et les grands recevront des explications supplémentaires, des faits divers et des conseils pour profiter encore plus de la Pastorale !

STREAMING EN DIRECT

A partir de la saison 2020-2021, les concerts du Brussels Philharmonic à Bruxelles sont diffusés en streaming en direct en collaboration avec [Evil Penguin TV](#).

samedi 19 décembre 2020 - BRAHMS 1

avec Stéphane Denève (chef d'orchestre)

musique de Ludwig van Beethoven & Johannes Brahms

vendredi 8 janvier 2021 - HAPPY 2021!

avec Mercedes Arcuri (soprano) et Valentina Peleggi (chef d'orchestre)

musique de Gioacchino Rossini, Jacques Offenbach & Johann Strauss Jr.

jeudi 21 janvier 2021 - IGOR & SERGEI

avec Stéphane Denève (chef d'orchestre)

musique de Igor Stravinsky & Sergei Prokofiev

vendredi 29 janvier 2021 - W.A. MOZART

avec Ilse Eerens (soprano) et Kazushi Ono (chef d'orchestre)

musique de Wolfgang Amadeus Mozart

NOTES DE PROGRAMME

1786 est une année productive pour Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791). Il est à l'apogée de sa carrière et compose le plus facilement du monde une symphonie (celle dite « Prague »), un opéra (« Les noces de Figaro ») et trois concertos pour piano (dont le no 23). « Les noces de Figaro » lui valent l'adhésion totale du public : humour, psychologie des personnages et raffinement musical se soldent par un succès immédiat. Son concerto pour piano no 23 gagne aussi rapidement les faveurs du public grâce au ton nostalgique du deuxième mouvement, aux douces tonalités de la clarinette et à l'équilibre de l'orchestration. Le compositeur japonais Toshio Hosokawa (1955) en est fou également. Pour preuve, son concerto pour piano « Lotus under the Moonlight » composé en 2006 rend hommage à Mozart en reprenant pour thème le fameux deuxième mouvement.

Un concerto pour piano intimiste

Le concerto pour piano est l'un des genres où Mozart excelle, tant en qualité qu'en quantité. Un genre dont les bases sont posées aux alentours de 1730 par Johann Sebastian Bach, puis développées par ses fils Carl Philipp Emmanuel et Johann Christian. Mozart se l'approprie en modelant les critères formels existants et les critères neufs pour en faire un genre dramatique reposant sur un équilibre entre virtuosité et souci de l'esthétique. Si la famille Bach composait encore au clavecin, Mozart a la chance de disposer d'un nouvel instrument : le pianoforte, dont le mécanisme à marteaux permet de dynamiser les nuances.

Mozart fait ses premiers pas dans le genre du concerto en arrangeant pour clavier et orchestre des sonates pour clavier de Carl Philipp Emmanuel et contemporains. Ses premiers véritables concertos pour clavier datent de la période d'après 1773, lorsqu'il s'établit à Salzbourg. Ces compositions sont principalement destinées à un usage personnel pendant ses tournées de concerts en Allemagne, pour faire étalage de ses talents de compositeur et de soliste. En 1781, Mozart quitte Salzbourg pour Vienne, où il organise deux fois par an des concerts de souscription au théâtre impérial pour s'assurer des revenus. Au programme figurent des concertos pour piano qu'il compose lui-même et qu'il lui arrive d'arranger ensuite pour orchestre de chambre en vue de les vendre. Il compose à cette période une série de 17 concertos pour piano, qui connaissent leur point culminant en 1786. Mozart se consacrera ensuite à sa plus grande passion : le théâtre musical.

Mozart achève son concerto pour piano no 23 en la majeur K 488 le 2 mars 1786. C'est l'une de ses œuvres les plus sensibles, dont l'atmosphère intimiste contraste fortement avec l'opéra tragicomique « Les noces de Figaro », auquel il vient de mettre la dernière main. Cela s'exprime surtout dans le bouleversant deuxième mouvement, un Adagio en fa dièse mineur. Ce morceau est d'ailleurs le seul de toute l'œuvre de Mozart à recourir à cette tonalité. L'instrumentation de ce concerto pour piano est remarquable également : Mozart remplace le hautbois par deux clarinettes et fait l'impasse sur les trompettes et les timbales. Le timbre particulier de la clarinette crée un sentiment d'intimité et de mélancolie. Dans un courrier au prince Josef von Fürstenberg, le compositeur précise que ce mouvement peut aussi être interprété au violon et à l'alto si le prince ne dispose pas de clarinettes.

Scènes virevoltantes

Quelques mois après la première du concerto pour piano no 23 se tient également la première des « Noces de Figaro ». Cet opéra bouffe est le premier d'une série de trois fructueuses collaborations avec le librettiste Lorenzo da Ponte. L'histoire s'inspire d'une pièce de théâtre de Pierre Beaumarchais, dont la représentation est interdite à Vienne en raison de son ton provocateur et de la remise en question de l'ordre établi. Mais le librettiste de Mozart, Da Ponte, parvient à convaincre les autorités que son livret est expurgé des allusions politiques de la pièce, et l'opéra est approuvé.

Contrairement à la plupart des ouvertures, celle des « Noces de Figaro » n'annonce aucun des thèmes de l'opéra. Son caractère enjoué donne toutefois le ton de l'intrigue, des péripéties amoureuses et des scènes mouvementées qui vont suivre. L'ouverture commence par un murmure mondain, qui gagne en puissance jusqu'à un thème énergique. La musique se poursuit à un rythme délirant, qui ne s'apaise à aucun moment (initialement, Mozart avait prévu une partie intermédiaire plus lente avec un solo de hautbois, mais il l'a supprimée). Le 1er mai 1786, Mozart joue au clavier les notes virevoltantes de l'ouverture des « Noces de Figaro » à l'occasion de la première au Burghtheater de Vienne. Le succès est immédiat et c'est aujourd'hui encore l'un des opéras les plus interprétés au monde.

Hommage à Mozart

Toshio Hosokawa compte parmi les plus grands compositeurs japonais contemporains. Il a commencé à étudier la composition au Japon auprès d'Isang Yun, avant d'aller étudier à Berlin auprès de Klaus Huber et Brian Ferneyhough. Ses premières œuvres sont imprégnées du style d'avant-garde occidentale, mais au fil des ans, des influences orientales transparaissent également dans ses compositions. Hosokawa explore délibérément les

frontières entre les deux cultures, comme en attestent ses combinaisons d'instruments traditionnels japonais et européens.

Dans le cadre de l'année Mozart en 2006, le Norddeutscher Rundfunk a demandé à Toshio Hosokawa de choisir un concerto pour piano de Mozart afin de composer un concerto suivant la même instrumentation. Il a opté pour le concerto pour piano no 23 en la majeur K 488 : « C'est depuis mon enfance l'un de mes concertos pour piano préférés de la musique européenne. Lorsque j'ai composé mon propre concerto, je me suis imaginé un bouton de fleur de lotus au clair de lune, au moment où il va s'ouvrir. C'est ma façon d'exprimer humblement mon admiration pour la musique de Mozart en particulier et la musique occidentale en général. »

Hosokawa compose toujours au départ d'une image centrale. Il s'agit souvent d'une fleur. C'est à la fois un hommage à son grand-père, qui était un maître de l'art japonais de composition florale « ikebana », et une référence au théâtre japonais traditionnel, où le meilleur acteur est considéré comme une « fleur ». L'admiration d'Hosokawa pour le talent de Mozart s'exprime par la symbolique du lotus, qui jouit du statut le plus élevé dans le bouddhisme. Dans « Lotus under the Moonlight », le piano joue le rôle du lotus tandis que l'orchestre incarne tout ce qui l'entoure : l'eau, le cosmos et la nature. L'éclosion du lotus (ou dans ce cas du soliste) est considérée par Hosokawa comme la métaphore de l'élévation spirituelle de chaque être humain.

Commentaire : Aurélie Walschaert

JUN MÄRKL, CHEF D'ORCHESTRE

Jun Märkl est depuis longtemps connu pour ses interprétations du répertoire essentiel allemand, aussi bien symphonique que lyrique, et plus récemment pour ses explorations raffinés et idiomatiques des impressionnistes français. Fils d'un violoniste allemand et d'une pianiste japonaise, Märkl étudia le piano et le violon dans sa jeunesse. À partir de 1978, il continue ses études au Musikhochschule d'Hanovre, étudiant le violon, le piano et la direction d'orchestre. Plus tard, il étudie à l'Université du Michigan, notamment sous la direction de Gustav Meier. Il a aussi suivi les cours de Sergiu Celibidache. Lauréat en 1986 du Concours de direction d'orchestre du Conseil musical allemand, il a reçu l'année suivante une bourse de l'Orchestre Symphonique de Boston pour travailler avec Leonard Bernstein et Seiji Ozawa à l'académie de Tanglewood.

Ses liens étroits de longue date avec les opéras de l'état de Vienne, Berlin, Munich et le Semperoper de Dresde ont été complétés dans les années récentes par son poste de directeur musical à l'Orchestre National de Lyon (2005-11) et à l'Orchestre symphonique de Leipzig MDR (jusqu'en 2012), et de chef principal de l'Orchestre Symphonique d'Euskadi (2014-17). Il dirige régulièrement les grands orchestres du monde, parmi lesquels le Orchestre symphonique de la Radiodiffusion bavaroise, l'Orchestre philharmonique de Munich, le Philharmonisches Staatsorchester Hamburg, les orchestres de Cleveland, Boston, Chicago, Philadelphia, Montreal et Melbourne, l'Orchestre symphonique de la NHK, l'orchestre de la Tonhalle de Zürich et l'Orchestre de Paris.

Märkl dispose d'une discographie de plus de 50 enregistrements, dont l'intégrale des symphonies de Schumann avec l'Orchestre symphonique de la NHK, Mendelssohn et Wagner avec l'Orchestre symphonique du MDR, Ravel et Messiaen avec l'Orchestre National de Lyon, et une intégrale de Debussy avec l'Orchestre National de Lyon chez Naxos, qui a reçu des critiques éblouissantes. En reconnaissance de ses accomplissements à Lyon, la Ministère Française de la Culture lui a décerné la médaille de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres en 2012. En 2019, Märkl a sorti deux albums sur Naxos : les ouvertures d'opéra d'Albert Lortzing avec l'orchestre de l'opéra de Malmö et le ballet de Saint-Saëns, Ascanio avec l'orchestre symphonique de Malmö.

www.junmarkl.com

JULIEN LIBEER, PIANO

Julien Libeer fait ses études supérieures au Conservatoire Royal de Bruxelles (Daniel Blumenthal), à Paris (Jean Fassina), et à la Chapelle Musicale Reine Elisabeth. Pendant cinq ans, il y étudie avec Maria João Pires, et se perfectionne en musique de chambre avec les membres du Quatuor Artemis. Il est régulièrement invité par le Palais des Beaux-Arts et Flagey à Bruxelles, le Concertgebouw d'Amsterdam, le Théâtre de la Ville et la Salle Cortot (Paris), la Barbican Hall de Londres. Il effectue des tournées en Espagne (Auditorio Nacional, Palau de la Musica), au Japon (Sumida Tryphony Hall, Kioi Hall), aux Etats-Unis (Miami International Piano Festival) et au Moyen-Orient (Abu Dhabi Festival, Beirut Chants). Il est artiste en résidence à Flagey et au Concertgebouw (Bruges). Il s'est produit avec la Deutsche Kammerphilharmonie, Brussels Philharmonic, l'Orchestre national de Belgique, Sinfonia Varsovia et le New Japan Philharmonic, sous la baguette de Trevor Pinnock, Michel Tabachnik, Augustin Dumay, Hervé Niquet, Serge Pehlevanian, Joshua Weilerstein, Enrique Mazzola, Christopher Warren-Green... Chambriste très demandé, il collabore régulièrement avec Augustin Dumay, Maria João Pires, Camille Thomas, Rosanne Philippens, Frank Braley, et Lorenzo Gatto, avec qui il interprète notamment l'intégrale des sonates de Beethoven pour violon et piano.

www.julienlibeer.net

BRUSSELS PHILHARMONIC

Fondé en 1935 sous l'égide de l'Institut national de radiodiffusion (INR/NIR), le Brussels Philharmonic a collaboré tout au long de son existence avec de grands chefs et des solistes d'envergure internationale. L'orchestre s'est taillé une réputation enviée dans la création de nouvelles œuvres en collaborant avec des compositeurs de renommée mondiale comme Bartók, Stravinsky et Messiaen. L'orchestre répète et se produit dans son port d'attache historique de Flagey, à Bruxelles, au cœur de l'Europe. Cette position en fait le point de départ idéal pour des concerts à Bruxelles, en Flandre et dans le reste du monde.

Le grand chef d'orchestre français Stéphane Denève assure la direction musicale du Brussels Philharmonic. Sa passion pour la musique du XXIe siècle et la mission qu'il s'est donnée de tisser un dialogue entre le répertoire du passé et celui du futur s'inscrivent parfaitement dans l'ADN de l'orchestre. En témoignent les programmes de concerts et d'enregistrements, mais aussi la plateforme CffOR (Centre for Future Orchestral Repertoire). Cette base de données en ligne recueille des informations sur les œuvres symphoniques composées depuis le tournant de 2000 et nourrit ainsi un vaste dialogue mondial sur le répertoire du futur.

Le Brussels Philharmonic a toujours eu sa place sur la scène internationale. Depuis sa constitution, les plus grands festivals et les plus grandes salles de concert en Europe l'ont invité sur leurs scènes. Ainsi, il s'est produit notamment à la Philharmonie de Paris, au Musikverein de Vienne, à la Grosses Festspielhaus de Salzbourg, à l'Usher Hall d'Édimbourg et au Cadogan Hall de Londres. Représenté à l'international par IMG Touring, l'orchestre se voit ouvrir de nouvelles portes en Europe et hors de ses frontières (Japon en 2017, Amérique du Nord en 2019). En mars 2019, le Brussels Philharmonic s'est produit pour la première fois au Carnegie Hall de New York. En 2020, il est notamment programmé à l'Elbphilharmonie à Hambourg.

C'est également l'enregistrement de bandes originales de séries, de jeux vidéo et de films, dont la musique oscarisée de *The Artist* (musique de Ludovic Bource), qui a forgé la réputation internationale du Brussels Philharmonic. Dans son propre pays, l'orchestre est le partenaire régulier du Festival international du Film de Flandre-Gand (Film Fest Gent) et des studios MotorMusic ; il donne chaque année des concerts avec projection de films cultes (des blockbusters aux partitions primées ou des classiques en noir et blanc avec une nouvelle bande-son).

Le Brussel Philharmonic fait également œuvre de pionnier dans d'autres domaines. Parmi ses initiatives innovantes, citons le Tax Shelter, la création d'une fondation pour financer l'achat d'instruments à cordes et le partenariat avec Brussels Airlines. Les musiciens de l'orchestre sont habillés par Café Costume du Symphonic Sporting Jacket, conçu sur mesure. Celui-ci leur permet d'offrir une prestation du plus haut niveau dans le confort et l'élégance.

Les nombreux enregistrements du Brussels Philharmonic (Deutsche Grammophon, Palazzetto Bru Zane, Warner/Erato Classics, Film Fest Gent, Brussels Philharmonic Recordings) ont connu un succès international, récompensés notamment par un ECHO Klassik, un Prix Cecilia, un CHOC de l'année de Classica et un Diapason d'Or de l'année. L'orchestre a sorti 4 CD chez Deutsche Grammophon sous la direction de Stéphane Denève : un enregistrement consacré à Prokofiev et deux au compositeur contemporain Guillaume Connesson (dont le récent double CD Lost Horizon avec les solistes Renaud Capuçon et Timothy McAllister).

Le Brussels Philharmonic est une institution de la Communauté flamande.

www.brusselsphilharmonic.be

WELCOME

In the Vienna of 1786, Mozart writes works that continue to inspire us centuries later: so it was that Toshio Hosokawa wrote *Lotus Under the Moonlight* in 2006 as an homage to Mozart and his Piano Concerto No. 23.

And he is not the only fan! For the piano concerto is a beautiful work: a scintillating dialogue between the piano and the orchestra, brisk and melancholic in turns, and a rollicking finale.

The status of audience favourite is well deserved.

ARTISTS & PROGRAMMAE

Brussels Philharmonic · Jun Märkl, dirigent · Julien Libeer, piano

Toshio Hosokawa *Lotus Under the Moonlight 'Hommage à Mozart' (2006)*

Wolfgang Amadeus Mozart *Piano Concerto No. 23 in A major, KV 488*

I. Allegro

II. Adagio

III. Allegro Assai

Wolfgang Amadeus Mozart *Le nozze di Figaro: Overture, KV 492*

DISCOVER MORE

Wolfgang App [download in App Store](#) / [download in Google Play](#)

During this livestream you can keep your phone near: while the orchestra is playing, the free Wolfgang app tells you what is happening - at the very moment - in the music. Extra info, fun facts, and tips to enjoy the Pastoral even more during the stream!

MORE BRUSSELS PHILHARMONIC LIVESTREAMS

As of season 2020-2021, Brussels Philharmonic broadcasts all concerts in Brussels as a livestream in collaboration with [Evil Penguin TV](#).

Saturday 19 December 2020 - BRAHMS 1

with Stéphane Denève (conductor)

music by Ludwig van Beethoven & Johannes Brahms

Friday 8 January 2021 - HAPPY 2021!

with Mercedes Arcuri (soprano) et Valentina Peleggi (conductor)

music by Gioacchino Rossini, Jacques Offenbach & Johann Strauss Jr.

Thursday 21 January 2021 - IGOR & SERGEI

with Stéphane Denève (conductor)

music by Igor Stravinsky & Sergei Prokofiev

Friday 29 January 2021 - W.A. MOZART

with Ilse Eerens (soprano) et Kazushi Ono (conductor)

music by Wolfgang Amadeus Mozart

JUN MÄRKL, CONDUCTOR

Jun Märkl is a highly-respected interpreter of both symphonic and operatic Germanic repertoire, and also for his idiomatic explorations of the French impressionists. His long-standing relationships at the state operas of Vienna, Berlin, Munich and Semperoper Dresden have been complemented by his directorships of the Nationaltheater Mannheim (1994-2000), Orchestre National de Lyon (2005-11), MDR Symphony Orchestra Leipzig (2007-2012) and the Basque National Orchestra (2014-17).

He appeared with many of the world's leading orchestras, among others the Bavarian Radio Symphony, Munich, Hamburg, Oslo philharmonics, the Cleveland, Boston, Chicago, Philadelphia, Montreal, Melbourne orchestras, NHK Symphony Orchestra Tokyo, Tonhalle Orchester Zürich, Orchestre de Paris.

Jun Märkl has an extensive discography - among the more than 50 CDs, he has recorded the complete Schumann symphonies with the NHK Symphony, Mendelssohn and Wagner with the MDR, Ravel, Messiaen and a 9 CD recording of Debussy with Lyon which lead to honoration by the French Ministry of Culture in 2012 with the "Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres." In 2019, Märkl released two albums on Naxos: the opera overtures of Albert Lortzing with the Malmö Opera Orchestra and the Saint-Saëns ballet, Ascanio with the Malmö Symphony Orchestra.

Born in Munich, Märkl's father was a distinguished concertmaster and his mother a solo pianist. Jun Märkl studied at the Musikhochschule in Hannover, with Sergiu Celibidache in Munich and Gustav Meier in Michigan. In 1986, he won the conducting competition of the Deutsche Musikrat and a year later won a scholarship from the Boston Symphony Orchestra to study at Tanglewood with Leonard Bernstein and Seiji Ozawa.

www.junmarkl.com

JULIEN LIBEER, PIANO

Born in 1987 near Brussels, Belgium, Julien Libeer's earliest musical memory was the famous documentary on the recording of *West Side Story* by Leonard Bernstein. The piano, which he took up at age six, quickly became the faithful companion for expressing a love of music that thrives as much on opera, orchestra, and chamber music as on the piano repertoire.

Julien has performed at the Palais des Beaux-Arts and Flagey (Brussels), Théâtre de la Ville (Paris), Barbican Hall (London), Auditorio Nacional (Madrid), Palau de la Musica (Barcelona), Elbphilharmonie (Hamburg) and Concertgebouw Amsterdam. In addition, other tours have taken him to Japan (Tokyo, Sumida Tryphony Hall), Lebanon (Beirut Chants festival), Turkey (Ankara Music Festival) and the US (Miami International Piano Festival). He has performed with the Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Brussels Philharmonic, Belgian National Orchestra, Antwerp Symphony Orchestra, Sinfonia Varsovia and New Japan Philharmonic; under conductors including Trevor Pinnock, Michel Tabachnik, Augustin Dumay, Hervé Niquet, Joshua Weilerstein, Enrique Mazzola, and Christopher Warren-Green. An accomplished chamber musician, he works on a regular basis with Augustin Dumay, Camille Thomas, Frank Braley, Maria João Pires and Lorenzo Gatto.

Other recent highlights include the release of Julien's second Beethoven Violin Sonatas album with Lorenzo Gatto (Alpha Classics), following on from the huge success of the first release which won the Diapason d'or de l'année 2016, plus his debut concerto album featuring Lipatti's *Concertino* for piano and orchestra and Mozart's Piano Concerto No. 27 in B-flat major, KV 595 (Evil Penguin Records / Les Métamorphoses Orchestra / Raphaël Feye, conductor). In addition, he was the recipient of an Echo Klassik Award in 2017 for his album with cellist Camille Thomas.

For five decisive years, French-Polish pedagogue Jean Fassina was the patient, demanding, wise teacher that any aspiring musician should have the chance to encounter. This experience was followed by the equally intense collaboration with Maria João Pires at the Queen Elisabeth Music Chapel, whose advice and support strongly influenced Julien's views over the last few years. Julien has studied with Daniel Blumenthal (Royal Conservatory

of Brussels), and is an associate artist of the Queen Elisabeth Music Chapel, where he also specialized in chamber music with the members of the Artemis Quartet.

Beyond concertizing, Julien is driven to initiate or collaborate in projects which are rooted in the idea that music, far beyond its esthetic value, can be a force of change for anyone willing to listen. Amongst these projects was Julien hosting a Belgian TV series, that made a case for musical storytelling. He furthermore hosts the Salon Libeer concert series at the Bruges Concertgebouw, in which he joins a fellow musician and a speaker (e.g. philosopher, historian, author), as well as the 'Glass Bead Game Talks' on his own YouTube channel, a series of discussions exploring the recent evolutions in the classical music world and what to think of them. As the artistic director of the 'Singing Molenbeek' project, he supervises high level choir rehearsals in the primary schools of a Brussels suburb famous for all kinds of wrong reasons. It is Julien's hope that introducing these children to music, with all its demands and rewards, will help them personally and socially.

www.julienlibeer.net

BRUSSELS PHILHARMONIC

The Brussels Philharmonic was founded in 1935 by the Belgian public broadcaster (National Broadcasting Institute (NIR/INR)). Since its creation, it has worked with top international conductors and soloists. The orchestra was and is known to be a pioneer in performing contemporary music – a reputation that brought world-renowned composers such as Bartók, Stravinsky and Messiaen to Brussels. To this day, the Brussels Philharmonic is continuing this tradition, including a 21st-century work in almost every concert programme. The orchestra's historic home port is the Flagey building in Brussels, the heart of Europe, where it rehearses and performs in Studio 4 – in acoustic terms one of the top concert halls in the world – and which serves as its home base for concerts in Belgium and the rest of the world.

The French top conductor Stéphane Denève is the music director of the Brussels Philharmonic. His passion for 21st-century music and personal mission to create dialogue between the repertoire of the past and the future is fully in keeping with the orchestra's DNA. This commitment finds expression not only in the concert programmes and recordings, but also in the CffOR platform (Centre for Future Orchestral Repertoire). This online database seeks to collect core information about symphonic compositions since the year 2000, and thus to initiate a broad international dialogue about compositions that will withstand the test of time.

At the international level, the Brussels Philharmonic has made a name for itself, with regular appearances in the major European venues and festivals, such as the Philharmonie de Paris, Wiener Musikverein, Grosses Festspielhaus Salzburg, Usher Hall in Edinburgh and Cadogan Hall in London. The international representation by IMG Touring brings further tours and concerts on new stages both in Europe and beyond (e.g. Japan in 2017, North America in 2019). In March 2019, the Brussels Philharmonic made its debut in Carnegie Hall, New York.

Another speciality for which the Brussels Philharmonic has gained an international reputation is the recording of soundtracks for series, games and films, including the Oscar-winning score for 'The Artist' (music by Ludovic Bource). In Belgium, the orchestra is a regular partner of the Film Fest Gent and of MotorMusic, and participates each year in

concerts with iconic films (both blockbusters with award-winning scores and black-and-white classics with a new soundtrack).

Meanwhile, the orchestra has proven to be a pioneer in other respects as well. Besides its ground-breaking initiatives under way, including the Tax Shelter, the establishment of a foundation for the purchase of string instruments, and more recently the partnership with Brussels Airlines, the orchestra embraces innovation in every area and all levels of its activities. The gentlemen of the orchestra are dressed by Café Costume in the custom designed Symphonic Sporting Jacket, with technical innovations in the field of fabric and cut.

The various CD series recorded by the Brussels Philharmonic (Deutsche Grammophon, Palazzetto Bru Zane, Warner/Erato Classics, Film Fest Gent, Brussels Philharmonic Recordings) have received international acclaim, with awards such as the ECHO Klassik, the Caecilia prize, the CHOC of the Year by Classica and a Diapason d'Or of the Year. Deutsche Grammophon released 4 CDs under the baton of Stéphane Denève: one with music by Prokofiev, two CDs dedicated to the 21st-century repertoire of Guillaume Connesson (including the double CD titled Lost Horizon with soloists Renaud Capuçon and Timothy McAllister) and most recently an album featuring the cello concerto of Fazil Say with soloist Camille Thomas.

The Brussels Philharmonic is an institution of the Flemish Community.

www.brusselsphilharmonic.be

MUSICI / MUSICIENS BRUSSELS PHILHARMONIC

dirigent / chef d'orchestre

Jun Märkl

concertmeester / konzertmeister

Henry Raudales

(1) aanvoerder / chef de pupitre

(2) solist / soliste

eerste viool / premier violon

Bart Lemmens (1), Sylvie Bagara,
Olivia Bergeot, Annelies Broeckhoven,
Cristina Constantinescu, Justine Rigutto,
Elizaveta Rybentseva, Anton Skakun,
Alissa Vaitsner, Gillis Veldeman

fluit / flûte

Lieve Schuermans (1),
Wouter Van den Eynde (1)

tweede viool / deuxième violon

Mari Hagiwara (1), Samuel Nemtanu (1),
Véronique Burstin, Caroline Chardonnet,
Aline Janeczek, Sayoko Mundy,
Eline Pauwels, Stefanie Van Backlé

hobo / oboe

Joris Van den Hauwe (1), Maarten Wijnen

klarinet / clarinette

Maura Marinucci (1), Midori Mori (2)

fagot / basson

Marceau Lefèvre (1), Alexander Kuksa

altviool / alto

Mihai Cocea (1), Griet François (2),
Philippe Allard, Phung Ha,
Maryna Lepiasevich, Stephan Uelpenich

hoorn / cor

Andrea Mancini (1), Kevin Cardoso

cello / violoncelle

Kristaps Bergs (1), Karel Steylaerts (1),
Julius Himmler, Sophie Jomard

trompet / trompette

Ward Hoornaert (1), Rik Ghesquière

contrabas / contrebasse

Jan Buyschaert (1), Thomas Fiorini,
Daniele Giampaolo

percussie / percussion

Gert François (1), Gert D'haese (2),
Titus Franken (2)

STAF / ÉQUIPE

intendant

Gunther Broucke

directie-assistente / secrétariat de la direction

Karla Laureyns

artistiek team / équipe artistique

Alain De Ley, Vlaams Radiokoor / Judith Van Eeckhout, Brussels Philharmonic

productieteam / équipe production

Jim Seynaeve, Carla Deveux, Nicola Mascia, Rik Deryckere, Thomas Geurts, Pieterjan Hermans, Staf Pypen, Jean-Paul Peeters, Bert Van Laer

marketing, communicatie & pers / marketing, communication & presse

Véronique Bossaert, Sonja Kochoutina, Nico Moernaut

personeel & financiën / personnel & finances

Hilde De Vrieze, Carine Ganitta, Dirk Naessens